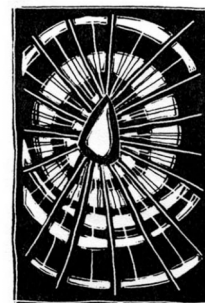

Gospodovo rojstvo – Božič

Dnevna maša A – B – C

*V začetku je bila Beseda
in Beseda je bila pri Bogu
in Beseda je bila Bog. (Jn 1,1)*

Prvo berilo

Izaíja 52,7-10

Kako ljubke so na gorah noge glasnika, ki oznanja mir, prinaša veselo novico, oznanja rešitev in pravi Síonu: "Tvoj Bog kraljuje!" Poslušaj, tvoji stražarji povzdigujejo glas, vsi skupaj vriskajo, saj gledajo iz oči v oči Gospodovo vrnitev na Sion. Vzklikajte, vriskajte vse skupaj, jeruzalémske razvaline! Kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo, odkúpil Jeruzalem. Gospod je razgálil svojo sveto roko pred očmi vseh narodov in vsi konci zemlje bodo videli, kako naš Bog rešuje.

Drugo berilo

Hebrejcem 1,1-6

Velikokrat in na veliko načinov je Bog nekoč govóril očetom po prerokih, v teh dneh poslednjega časa pa nam je spregovóril po Sinu. Njega je postavil za dediča vsega in po njem je tudi ustvaril svetove. On je odsvit njegovega veličastva in odtis njegovega obstoja, z besedo svoje moči nosi vse. Potem ko je uresničil očiščenje od grehov, je v nebesih sédel na desno veličastja. Postal je toliko višji od angelov, kolikor odličnejše ime od njihovega je dobil. Komu od angelov je namreč kdaj rekel: 'Ti si moj sin, danes sem te rodil?' In spet: 'Jaz mu bom oče in on mi bo sin.' Ko vpelje prvorojenca v svet, spet pravi: 'Pred njim naj se priklonijo vsi Božji angeli.'

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet.

Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga. In Beseda je meso postala in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice.

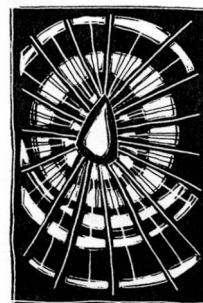
V razmislek

Bog je prišel med nas. Zaradi tega se je vse spremenilo, čeprav se tega ne zavedamo. Večnost se je spremenila v trenutek, ki tiho, vendar z gotovostjo vodi k zaključku, v katerem bomo stali pred Božjim obličjem. Ko rečemo, da je Božič, takrat pravimo, da je Bog z učlovečenjem na ta svet posredoval svoje zadnje, najgloblje in najlepše sporočilo. Sporočilo, ki bo trajalo na vse veke, saj je Gospod osebno prišel na ta svet. In to Božje sporočilo nam sporoča – ljubim te, tebe svet in človek! To je sporočilo, ki je povsem nepričakovano in neverjetno. Kako je sploh možno, da nam Gospod posreduje takšno sporočilo, če poznamo ljudi in njihova grozodejstva. Vendar nas Gospod bolje pozna kot mi. In to sporočilo nam je posredoval kot majceno nebogljeno bitje. To učlovečeno sporočilo ljubezni nam sporoča, da naj obstaja večna povezanost med nami in Gospodom, in da je ta povezanost že med nami (lahko se zgolj skušamo ubraniti pred to ljubeznijo). To sporočilo je posredoval Gospod z rojstvom svojega sina. In sedaj je le kratek trenutek, ko je na svetu neslišna tišina. Ves hrup, ki smo si ga obdali okoli nas in ga ponosno imenujemo človeška zgodovina oziroma naše življenje pa je zgolj ukana večne ljubezni, s katero nam želi Gospod omogočiti svoboden odgovor na to zadnje sporočilo. In v tem dolgem kratkem trenutku Gospodovega molka ... mora človek še enkrat spregovoriti, in mora ... Gospodu, ki ga kot človek ves čas tiho spremlja, reči, jaz – ne, Gospodu ni treba ničesar reči, temveč se mora zgolj tiho predati Božji ljubezni, ki je tu med nami, saj se je rodil Njegov sin.

(iz: Karl Rahner SJ, Kleines Kirchenjahr, München 1954)

Gospodovo rojstvo – Božič

Dnevna maša A – B – C

*V začetku je bila Beseda
in Beseda je bila pri Bogu
in Beseda je bila Bog. (Jn 1,1)*

Prvo berilo

Izaíja 52,7-10

Kako ljubke so na gorah noge glasnika, ki oznanja mir, prinaša veselo novico, oznanja rešitev in pravi Síonu: "Tvoj Bog kraljuje!" Poslušaj, tvoji stražarji povzdigujejo glas, vsi skupaj vriskajo, saj gledajo iz oči v oči Gospodovo vrnitev na Sion. Vzklikajte, vriskajte vse skupaj, jeruzalémske razvaline! Kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo, odkúpil Jeruzalem. Gospod je razgálil svojo sveto roko pred očmi vseh narodov in vsi konci zemlje bodo videli, kako naš Bog rešuje.

Drugo berilo

Hebrejcem 1,1-6

Velikokrat in na veliko načinov je Bog nekoč govóril očetom po prerokih, v teh dneh poslednjega časa pa nam je spregovóril po Sinu. Njega je postavil za dediča vsega in po njem je tudi ustvaril svetove. On je odsvit njegovega veličastva in odtis njegovega obstoja, z besedo svoje moči nosi vse. Potem ko je uresničil očiščenje od grehov, je v nebesih sédel na desno veličastja. Postal je toliko višji od angelov, kolikor odličnejše ime od njihovega je dobil. Komu od angelov je namreč kdaj rekel: 'Ti si moj sin, danes sem te rodil?' In spet: 'Jaz mu bom oče in on mi bo sin.' Ko vpelje prvorojenca v svet, spet pravi: 'Pred njim naj se priklonijo vsi Božji angeli.'

Evangelij

Janez 1,1-18

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni

nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela.

Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je zaradi pričevanja, da bi namreč pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet.

Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga. In Beseda je meso postala in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice.

Janez je pričeval o njej in klical: "To je bil tisti, o katerem sem rekel: Ta, ki bo prišel za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz." Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo. Postava je bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu. Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, o nam je razložil.

V razmislek

Bog je prišel med nas. Zaradi tega se je vse spremenilo, čeprav se tega ne zavedamo. Večnost se je spremenila v trenutek, ki tiho, vendar z gotovostjo vodi k zaključku, v katerem bomo stali pred Božjim obličjem. Ko rečemo, da je Božič, takrat pravimo, da je Bog z učlovečenjem na ta svet posredoval svoje zadnje, najgloblje in najlepše sporočilo. Spročilo, ki bo trajalo na vse veke, saj je Gospod osebno prišel na ta svet. In to Božje sporočilo nam sporoča – ljubim te, tebe svet in človek! To je sporočilo, ki je povsem nepričakovano in neverjetno. Kako je sploh možno, da nam Gospod posreduje takšno sporočilo, če poznamo ljudi in njihova grozodejstva. Vendar nas Gospod bolje pozna kot mi. In to sporočilo nam je posredoval kot majceno nebogljeno bitje. To učlovečeno sporočilo ljubezni nam sporoča, da naj obstaja večna povezanost med nami in Gospodom, in da je ta povezanost že med nami (lahko se zgolj skušamo ubraniti pred to ljubeznijo). To sporočilo je posredoval Gospod z rojstvom svojega sina. In sedaj je le kratek trenutek, ko je na svetu neslišna tišina. Ves hrup, ki smo si ga obdali okoli nas in ga ponosno imenujemo človeška zgodovina oziroma naše življenje pa je zgolj ukana večne ljubezni, s katero nam želi Gospod omogočiti svoboden odgovor na to zadnje sporočilo. In v tem dolgem kratkem trenutku Gospodovega molka ... mora človek še enkrat spregovoriti, in mora ... Gospodu, ki ga kot človek ves čas tiho spremlja, reči, jaz – ne, Gospodu ni treba ničesar reči, temveč se mora zgolj tiho predati Božji ljubezni, ki je tu med nami, saj se je rodil Njegov sin.

(iz: Karl Rahner SJ, Kleines Kirchenjahr, München 1954)